

glasilo kolektiva

DELO ŽIVLJENJE

tovarne obutve alpina žiri

Letnik 11

Številka: 1

Žiri, 15. januarja 1972

Po ponovni devalvaciji

Pocenil se je – dinar

Bili smo vsi obrnjeni stran od domačih monetarnih težav, ko smo opazovali dolar, ki se je že dalj časa na vse kriplje boril za svojo mednarodno veljavo. Končno je bil dosežen sporazum, da dolar devalvira, druge konvertibilne valute pa revalvirajo, ena več, druga manj.

V našem podjetju smo bili še posebej zaposleni s prizadevanji, kako čimprej dobiti plačilo od inozemskih kupcev. Računali smo s tem, da se vrednost dinarja še ne bo spremenila, ker je potrebno prej pripraviti še vrsto vzporednih ukrepov, ki spremljajo spremembo vrednosti denarja.

Prišlo je vse v eni sapi: nagli sklep in pojasnilo, da je do tega moralo priti. Dinar je bil na mah za 18,23% pod prejšnjim nivojem. Velik padec in slaba tolažba, češ, da to ni nič posebnega.

Kdor je cenil dinar, se je zamislil. Kar naenkrat je naš uspeh na zunanem trgu za 18% nižji. Pa to še ni vse. Pravijo, da bo to imelo ugodne posledice za naš turizem. Zdomci bodo več nakazovali domov, torej jih bo še več odhajalo v tujino. Ali se ni samo že dalj časa borili zoper odtok delovne sile?

Devalvacija resda lahko prinese določene koristi, samo kje so še ostali ukrepi, da se številni ventili zapro?

Mi v podjetju vemo, da devalvacija pomeni dodatno omejitev uvoza in da naj bi pospeševala izvoz. Lepo bi

bilo, ko bi imeli samo izvoz, žal pa je naš uvoz znatna bilančna postavka, pa če se še tako borimo zoper njega.

Sedanja devalvacija bo, podobno kot tista iz januarja 1971 najprej močno pospešila potrošnjo. Že smo pričali velikim, nenavadnim nakupom. Poprčen potrošnik na denar gleda drugače in gospodari na krajši pas.

Zanimive so ugotovitve strokovnjakov, kje so vzroki za devalvacijo.

Dokaj verjetno se sliši, da so vzroki v pretiranem povečanju osebnih dohodkov. Več pojemo kot zaslužimo. Nekateri vidijo glavni vzrok v pretiranih investicijah. Bržkone si eno z drugim dobro pomaga, da dinar ni to, kot smo že nič kolikokrat rekli, da bo. Tudi ni brez podlage trditev, da je preveč denarja pri ljudeh, da se ne obrača, da so torej tu akumulacije denarja. Denar bi bilo treba sprostiti, ga pritegniti v gospodarstvo, v obtok. Koliko je bilo že devalvacij, to niti ni tako važno. Ali pa se je kdaj kdo spomnil, da bi ob vsaki taki priliki valorizirali še posojila (kredite)? S tem bi se sprostita velika masa nepravilno razporejenega de-

narja. Mislim, da bi pri takih ukrepih vse drugače gospodarili in da do devalvacij ne bi niti prihajalo.

Devalvacija po svoji vsebini pomeni tudi odstopanje od postavljenih ciljev. Do kam bo to šlo, ne vem. Mislim pa, da manjka odločnosti in trdnosti v ekonomski politiki. Konec koncev, bi tudi po uradni politiki devalvacija morala biti rezultat dogovora, pa ni.

Brez ovinkov: nikdar ni bil nihče proti, če smo čutili odločnost, da napravimo red. Nihče se ni postavil trdim zakonom, ki so zagotavljali skladni družbeni razvoj. Čas bi bil, da se lotimo gospodarjenja s pravo družbeno odgovornostjo. Zato morajo sedaj nujno slediti vrsta ostrih restriktivnih ukrepov, ki naj bi napravili red v sedanjih nestabilnih in ponekod nemogočih razmerah. Ne moremo ceniti nestabilnosti, saj vsak laik ve, da je treba predvsem ceniti nacionalno valuto. Ta pa mora biti trdna.

Če je bilo to pot res nujno spet omajati naš dinar, potem pa naj bi bilo vsaj poslednjič.

I. REJC

Iz današnje vsebine

Po devalvaciji
Presegli milijon parov
Na vzhodu dosti novega
Kaj usmeriti izobraževanje
Kaj dela SOP
ALPINA dobila plaketo
Delo Krajevne skupnosti

Ste presenečeni?

V lanskim zadnjim številki smo seznanili bralce z razmišljanji okoli vsebine in oblike našega glasila. Pričakovali smo množico mnenj, sugestij, kritike in želja. Žal, kakega posebnega odziva ni bilo.

Zagotovo vemo, da naše glasilo vendarle bero ne le člani delovne skupnosti ALPINE, ampak tudi njihovi svetojci in znanci, zato si molka na zastavljena programska vprašanja tolmačimo tako, da uredniški odbor uživa neomejeno zaupanje.

Če je tako, potem bo uredniški odbor še naprej usmerjal glasilo po svoji presoji in seveda po svojih zmogljivostih. Predvsem se bomo trudili, da bo vsebina glasila čim bolj aktualna in pestra. Koliko bo pri tem uspeha, pa je seveda odvisno od tega, če nam bo uspelo pridobiti širši krog sodelavcev.

Glede oblike glasila pa smo se odločili za takšno, kot je današnja številka. Če smo vas s tem presenetili, upamo, da je to presenečenje prijetno.

Za obliko časopisa smo se odločili iz več razlogov. Pred-

vsem menimo, da se moramo tudi na tem področju otresti pretirane skromnosti. Že zdavnaj nismo več zgolj žirovsko podjetje ampak jugoslovansko, saj so naše organizacije združenega dela razstresene od Jesenic do Strumice in od Subotice do Dubrovnika. Se več: kot solidna firma smo se uveljavili v vrsti dežel na več kontinentih, kjer prodajamo ali kupujemo ali pa drugače poslovno tehnično sodelujemo z uglednimi firmami.

Vse to nas sili k uvajanju še sodobnejše tehnologije in organizacije dela ter izostrovanja posluha za zahteve domačih in tujih kupcev v kar je treba pritegniti vseh 1400 članov kolektiva.

Menimo, da bo naše glasilo kot pomemben vir internih informacij v novi obliki lahko več prispevalo k temu cilju.

Vprašanja, ki smo jih zastavili v prejšnji številki, pa seveda ostanejo še vedno odprta in nam bo vsaka sugestija dobrodošla. Še bolj pa bomo veseli novih sodelavcev.

Uredniški odbor

Presegli milijon parov

Ob koncu decembra smo prvič v zgodovini ALPINE presegli letno proizvodnjo milijon parov obutve. Obseg proizvodnje se je gibal takole:

Leto	Parov
1955	179.000
1956	181.000
1957	218.000
1958	246.000
1959	284.000
1960	382.000
1961	442.000
1962	458.000
1963	513.000
1964	560.000
1965	668.000
1966	668.000
1967	704.000
1968	864.000
1969	921.000
1970	882.000
1971	preko 1.000.000

Res je, da fizični obseg proizvodnje (število parov ne pove vsega o potencialu naše tovarne, če ne upoštevamo strukture proizvodov (koliko lahke in koliko težke obutve). Lahko bi npr. za leto 1970 kdo napačno skle-

pal, da smo v proizvodnji nazadovali, kar pa ni res. Imeli smo le večji delež težke obutve. Prav tako se ne bi mogli realno primerjati po številu parov z drugimi tovarnami obutve, ki proizvajajo le lahko obutev in morda še copate.

Kljub temu pa je doseženi milijon parov za našo tovarno le pomemben delovni uspeh, ki je predvsem rezultat povečane storilnosti dela. To je toliko bolj očitno, če upoštevamo, da je skoraj petina dosežene proizvodnje odpadla na težko obutev.

Povečani obseg proizvodnje pa je očitno spremljalo tudi nasploh uspešno poslovanje. Končni rezultat bo sicer znan šele ob zaključnem računu, vendar pa nas ugotovitve za 11 mesecev navdajajo z optimizmom, saj smo že takrat v podjetju dosegli 21 milijonov din celotnega dohodka in 5,5 milijonov din dohodka, kar je v primerjavi s predlanskim uspešnim letom kar velik skok.

Stojan Pertovt

Od prešivalke se zahteva natančnost in brzina pri delu

Na vzhodu dosti novega

Iz leta v leto smo bili upravičeno ponosni na naš zahodni izvoz. To je že dolgo naša dobra legitimacija, ki je iz leta v leto pomembnejša. Iz doseženega zahodnega izvoza smo namreč pridobivali možnosti za izvoz na Vzhod. Vse je bilo v redu, dokler je bil ta Vzhod za nas zanimiv.

Letos pa je nastala kapitalna sprememba, ko Sovjetska zveza ni naročila le običajne količine, ampak še enkrat več.

Kaj sedaj?

Delež našega podjetja je 7,88% od celotne količine in znaša čez 500.000 parov. Če bi takšno količino izvozili, bo ostalo premalo za našo lastno prodajno mrežo. V takšni situaciji pa so tudi druge velike tovarne. Prej so lahko dobili kooperante, ki so radi prevzemali delo za izvoz. Letos pa vsi iščejo kooperante, ker je dela preveč.

Postavljam vprašanje, če je

to smotno? Trdim, da ne. Zakaj?

Izvoz v Sovjetsko zvezo postaja vse manj zanimiv zaradi cen. Zraven tega pa so vedno trši pogoji glede kvalitete in vse ostrejša pogodbena kazni. Ob tem pa jugoslovanska čevljarska industrija prevzame naročilo za skoraj 7 milijonov parov, kar bo le s težavo izvršila. Tudi naše podjetje lahko dobavi komaj polovico obveznosti, t. j. okrog 250.000 parov. Zanimivo je, da Sovjeti naročajo blago pri industriji, ki veliko izvažata na zahod. Ali je to ena od možnosti za pritisk?

Doslej smo se vse tovarne borile za čim večji zahodni izvoz, da bi dobile ustrezen delež pri izvozu na Vzhod. Sedaj ta borba odpade, ker so možnosti vzhodnega izvoza tako velike. To vodi k povečanju proizvodnih zmogljivosti po vsej Jugoslaviji.

Zahodni izvoz pa bo gotovo manjši, ker bo industrija zaposlena z manj zahtevnim Vzhodom.

No, za letos so količine že potrjene in pogodba sklenjena. Sovjetski kupci bodo svoje prejeli, zahodni izvoz pa bo prikrajšan, kljub morebitni dodatni stimulaciji, saj nihče ne more narediti več kot zmore. Kaj pa bo z izravnavo zunanjetrgovinske bilance s konvertibilnim tržiščem?

Ko sem na skupnem sestanku nasprotoval tako velikemu naročilu, so mi očitali, češ da ne privoščim dela drugim tovarnam. Zakaj pa potem morajo razširjati že tako prevelike zmogljivosti te industrije? Kdo nam jamči, da bodo sovjetska naročila stalno tako velika? Kdo sploh še kaj misli dalje kot do jutri?

Pa naj vsako podjetje pre-mišlja vsaj zase!

I. Rejc

Najnovejši model smučarskih čevljev so naleteli na veliko zanimanje doma in v svetu.

Kam usmeriti izobraževanje?

Plan izobraževanja za leto 1972 sicer do potankosti še ni izdelan, vendar želim vsaj v osnovnih črtah orisati osrednjo usmeritev.

Znano je, da smo se v preteklih letih usmerili predvsem na izobraževanje za poklice (formativno izobraževanje), to je štipendiranje, ki je pridobivanje kadrov »na dolge pasove«. Mislim, da je bil ta način, glede na to, da bi se nam zaradi pomanjkanja ustreznih ljudi že skoraj zanohtalo, kar primeren.

No, če sedaj ugotovljamo, da bomo s sedanjimi štipendisti izpolnili najgloblje vr-

zeli, je prav, da gremo korak naprej.

Značaj dela v naši tovarni (še bolj pa v svetu) postavlja pred nas mnogo vprašanj glede poklicne izobrazbe. Omenim naj le tri:

1. vprašanje osrednje stroke
2. vprašanje dopolnilnih profesionalnih informacij
3. vprašanje širine profilov

1. Klasična čevljarska stroka se umika tudi iz obutvene industrije, zamenjuje pa jo kemija, strojništvo in celo elektronika. Ta preusmeritev, ki bo prav gotovo še pridobila na obsegu in globini, nedvomno zahteva spre-

njeno organizacijo dela (tudi vsebino) v vseh pogledih, drugačno delitev dela in tudi novo vrednotenje posameznih strokovnih opravil.

2. Verjetno se je že marsikdo znašel v položaju, ko mu poklicno znanje ni več zdostovalo, temveč se je moral naučiti še kup novih stvari. Tega bo zmeraj več.

Zato smo se v zadnjem času že precej usmerili v dopolnjevanje šolskih znanj z raznimi seminarji. Če smo pri izbiri imeli srečno roko, ne vem. Vem pa, da mnogi še niso spoznali vrednosti tovrstnih profesionalnih (posebno specialističnih) informacij.

V letošnjem letu nameravamo s tem nadaljevati, vendar bomo skušali organizirati še bolj praktične izobraževalne oblike. K temu nam bodo izdatno pripomogli opisi delovnih mest, ki smo jih izdelali v zvezi s sistemizacijo, ki mimogrede rečeno še ni izdelana.

3. Vprašanje profilov, od najširših do najožjih, je z industrijsko delitvijo dela postalo prav tako izredno aktualno. Ne bom na dolgo razlagal teorij, mogoče bo

veljala le ugotovitev, da je pač potrebna prava razvojna služba, v kateri bi delali ljudje, ki širše poznajo našo stroko, nato strokovno zasedena priprava dela (kar bi se lahko približno pokrivalo z našim sedanjim razvojem) in končno specialistično usmerjeni ljudje v proizvodnji.

Reforma strokovnega šolstva je že na tej poti. Krenimo tudi mi po njej.

N. Podobnik

Kadri v enajstih mesecih lanskega leta

Po enajstih mesecih lanskega leta lahko ugotovimo, da smo se planu kadrov za leto 1971 precej približali. Dinamika zaposlovanja v enajstih mesecih 1971 je bila naslednja:

1. 1. 1971 smo imeli v podjetju 1354 zaposlenih, od tega Alpina žiri 1022 ljudi
Alpina Gorenja vas 165 ljudi
Alpina prodajna mreža 187 ljudi

V oktobru lanskega leta smo imeli še 1400 zaposlenih, konec novembra pa 1414. Od tega:
v Zireh 1035 ljudi
v Gorenji vasi 182 ljudi
v prodajni mreži 197 ljudi

Naš kolektiv se je torej v enajstih mesecih povečal za 60 ljudi. (V Zireh za 33, v Gorenji vasi za 17 in v prodajni mreži za 10.)

Fluktuacija je bila v lanskem letu precejšnja. Največja je bila v prodajni mreži sledita pa Gorenja vas in obrati v Zireh.

Fluktuacija v številkah je naslednja:

sprejeto delavcev: 153 (od tega 82 v Zireh, 30 v Gorenji vasi in 41 v prodajni mreži).

V istem času pa je bilo odjavljenih 93 delavcev (od tega 49 v Zireh, 13 v Gorenji vasi in 31 v prodajni mreži).

Vzroki za tolikšno fluktuacijo so naslednji:

Odpovedi delavcev z odpovednim rokom ali po sporazumu 47 primerov

Po izteku pogodbe za določen čas 6 primerov

Starostna upokožitev 6 primerov

Invalidska upokožitev 6 primerov

Odhod v JLA 9 primerov

Samovoljno prenehanje dela (brez odpovednega roka) 11 primerov

Izključitev iz delovne skupnosti 2 primera

Napoteni na rehabilitacijo 1 primer

V poskusni dobi 1 primer

Smrt 2 primera

Od 1414 zaposlenih ob koncu novembra je bilo 536 moških in 878 žensk. Plan za leto 1972 je precejšen. Samo v tehnični službi bi rabili (z novim obratom na Colu) 115 ljudi predvsem žensk. Potrebe po ženski delovni sili so praktično neomejene, dočim so potrebe po moških le občasne in zato dosti manjše.

E. D.

Alpina dobila plaketo

Ob letošnjem občinskem prazniku občine Skofja Loka, je naše podjetje prejelo veliko spominsko plaketo, ki jo občinska skupščina podeljuje vsako leto najbolj za služnim organizacijam. Naš delovni kolektiv je s tem dobil priznanje za dosežene poslovne uspehe in za prispevek v razvoju kraja.

Male spominske plakete pa so letos prejeli: Viki Zakelj za uspešno vodenje glasbene sekcije »Alpina«, Darj Erznožnik za uspehe

žirovske mladine na športnem področju, ter Anton Jobst za dolgoletno požrvalno delovanje na kulturnem področju v Zireh.

V čast občinskega praznika 8. januarja (obletnice bojev v Dražgošah), je bila 8. januarja 1972 v Zireh slavnostna seja občinske skupščine obogatena s svečanim kulturnim sporedom, ki ga je v ta namen pripravila kulturna sekcija v Zireh.

E. D.

Kaj dela SOP?

Elektronska obdelava podatkov postaja izredno priljubljena tema v večini slovenskih podjetij. Vzrokov za to je več, glavni pa so:

1. Kongres IFIP, ki je bil v Ljubljani, je pokazal s svojim strokovnim delom kot tudi z razstavo računalniške opreme mnogim direktorjem in tudi delavcem — samoupravljalcem možnostj avtomatizirane obdelave podatkov. Videli smo, koliko so pred nami v tem razvoju in uporabi računalništva druge države. Pri tem smo primerjali njihovo akumulacijo in uspeh v boju za tržišče z nami, kar je prav gotovo povezano z uporabo sodobnih računalniških metod v poslovanju.

2. Republiški računski center, katerega soustanovitelj je tudi Izvršni svet Slovenije, se bo povečal in bo na razpolago ostalim delovnim organizacijam, pa tudi ljubljanskim fakultetam. Posebna komisija pri IS SRS, ki jo vodi tov. Marjan Dolenc, povesča izredno skrb tudi šolanju računalniških kadrov in dviganju računalniške kulture na vseh stopnjah našega šolstva.

3. V lanskem letu je bila odpravljen carina na računalnike in računalniško opremo, kar je zelo znižalo začetne stroške v uvajanju elektronske obdelave.

4. Najvažnejši razlog za vse večjo priljubljenost kompjuterjev pa je nedvomno uspeh naših slovenskih podjetij, ki že imajo svoje sisteme ali pa se poslužujejo uslug slovenskih računskih centrov. Ti centri so po mnenju dveh angleških strokovnjakov v dosedanjem delu povsem opravičili svoj obstoj. Angleži sta napravila to nepristransko študijo o računalništvu v Sloveniji na zahtevo IS. V resnici ni težko ugotoviti, da imajo podjetja kot so Gorenje, Meblo in drugi lastne računalnike že nekaj let in da pomenijo danes že pravi pojem dobrega podjetja.

Tudi pri nas se ljudje vse bolj zanimajo za udeležbo pri računalniškem razvoju. Vse manj bo tistih, ki imajo še vedno pomisleke ob uvajanju elektronske obdelave v

podjetju. Naši tehniki, ki večkrat pridejo v stike s Pe-kom, Planiko in našim francoskim partnerjem, kjer imajo obdelavo podatkov že na visoki ravni, bodo vse bolj zahtevali uvedbo le-te tudi v našo proizvodnjo. Naša služba za obdelavo podatkov (SOP) je sedaj na točki, ko moramo preiti iz modela na operativno izvajanje del. Pripravljeni so nekateri programi s področja prodaje. Poskusna obdelava prodajalne škofja Loka je dala dobre rezultate. Poslovođkinja je z razbremenitvijo in točnostjo pri obdelavah zadovoljna. Tudi mi smo z njenim sodelovanjem zelo zadovoljni.

Vrednost avtomatizirane obdelave se bo pokazala šele pri obdelavi celotne prodajne mreže. Tu pa se bomo srečali z dvema problemoma, na katera sem že večkrat opozoril:

- pomanjkanje kadrov,
- stroški za usluqe računskega centra.

Kadrov v tej dejavnosti primanjkuje že od prvih začetkov dalje v vsej Sloveniji in tako tudi pri nas. Dejstvo je, da že izdelanih strokovnjakov iz drugih podjetij ni mogoče dobiti in jih tudi naše redno šolstvo ne daje. Edini izhod bo v šolanju lastnih ljudi, kar pa je dolgotrajen in drag postopek. Vemo pa, da brez ustreznih ljudi, posebno v taki stroki, ne bomo mogli napredovati.

Ko bodo prešle na novi način poslovanja vse naše prodajalce, se bo seveda število podatkov za obdelavo izredno povečalo. To bo zahtevalo več sredstev za plačilo uslug Računskemu centru. Ob dobrem rezultatu preteklega leta bi bilo treba preiti na obdelavo celotne mreže čim prej, da se pravočasno pripravimo na bolj sušna leta, ki morda pridejo.

V preteklem letu je naša služba poleg sredstev za OD porabila 56.000 din za nakup magnetnih diskov, ki so osnovno sredstvo trajne vrednosti in 40.000 din za plačilo uslug Računskemu centru Škofja Loka za usluqe pri programiranju in čas uporabe računalnika.

Zoran KOPAC

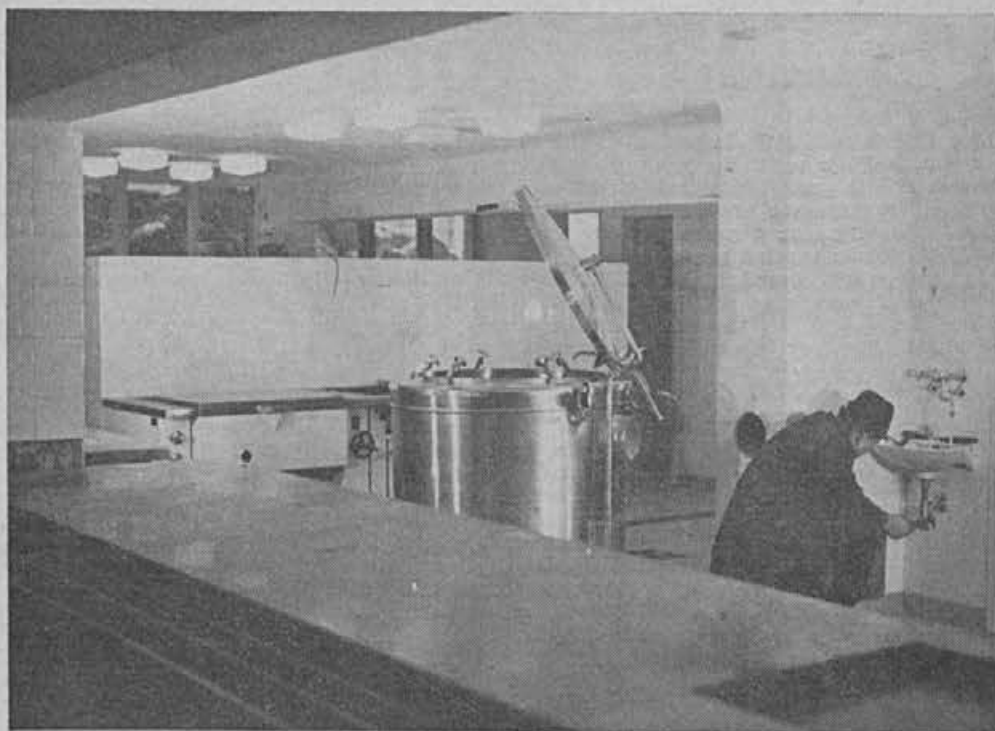
Številka je pomembna

Po novih predpisih o matični evidenci socialnega zavarovanja mora imeti vsak zavarovanec, pa naj bo to delavec ali njegov družinski član, v zdravstveni izkaznici vpisano registrsko številko podjetja.

Naša tovarna je dobila številko 5053000989, obrat v Gorenji vasi pa številko 5053000823

Kdor še ni dal vpisati teh števil v zdravstveno izkaznico, naj to stori čimprej, sicer bo lahko imel sitnosti, ko bo iskal zdravniško pomoč.

Omenjene številke vpisujejo v kadrovskem oddelku, v Gorenji vasi pa v upravi obrata.

Zaključna dela pri preureditvi kuhinje

Končan kongres našega sindikata

V Kranju je 8. 12. 1971. končal delo III. kongres Sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije. Glede na to, da je bilo sprejetih mnogo zaključkov in smernic, ki so zajete v statutu in programski usmeritvi, bi kot delegat tega kongresa le v kratkih besedah opisal nadaljnje naloge sindikata, ki bi zanimala naše članstvo. Očitno je, da hoče Sindikat delavcev industrije in rudarstva Slovenije, postati pomembnejša družbeno-politična sila, kot pa je bil doslej. Temu v prid govori Statut, ki ga je sprejel kongres in pa programska usmeritev, ki jasno kaže naloge in delo Sindikata v prihodnjih štirih letih. Dolžni smo se jasno opredeliti do posameznih pravilnikov in samoupravnih aktov, ki bodo predstavljali neposredne rešitve problemov in krojili politiko delovne organizacije. Vsaka od teh ureditev pa mora iti v širšo obravnavo med delavce, katerih pripombe je treba upoštevati.

Prj vsklajevanju notranjih aktov s samoupravnim sporazumom se mora sindikat zavzemati in tudi sicer zastopati sledeča stališča:

- za samoupravni položaj delavca v delovni organizaciji s katerim se realizirajo ustavne in zakonske pravice delavcev
- za pravilno gospodarjenje z dohodkom in pravilno delitev sredstev za osebne dohodke
- da bo tudi najnižji osebni dohodek omogočal delavcu in njegovi družini ekonomsko varno življenje
- za odprto kadrovsko politiko in čim višjo strokov-

no usposobljenost delavca

- za čimboljše delovne pogoje in ustrezno varstvo pri delu (prehrana, prevoz na delo, nadurno in nočno delo)

- za pravilna delovna razmerja

- za tako stanovanjsko politiko, da se omogoči ustrezno stanovanje tudi delavcem z nižjimi osebnimi dohodki.

- za pravilen odnos do invalidov, onemoglih delavcev, delavcev v staležu in porodnic.

Trdim, da so zgoraj našte-te naloge stvarnost, s katero se je treba spoprijeti, saj vemo, da se taki problemi dnevno pojavljajo tudi v naši delovni organizaciji. Ve-

mo, da brez truda in brez podpore vseh članov teh problemov ne bomo rešili, vendar je naša dolžnost, da resno pričnemo z delom in da v zgoraj naštetih nalogah vidimo možne okvire aktivnosti.

To se le s skupimi besedami opisane naloge sindikata in smernice njegovega dela, kaj več smo lahko prebrali v dnevnem časopisu in pa v Delavski enotnosti, katero pri nas lahko vsakdo dobi brezplačno pri vratarju. Ni prav, da posamezni izvodi ostanejo pri vratarju ne da bi jih kdo prelistal, saj pri naša zanimive stvari in probleme slovenskih delovnih kolektivov in gospodarstva na splošno.

STANKO ČAR

Kako gospodarijo drugi?

»Privredni pregled« poroča, da je tovarna ženske modne obutve LEDA iz Knjaževca izpolnila proizvodni načrt že do 10. decembra. Izdelali so 1.140.000 parov ženskih čevljev (100.000 parov več kot v letu 1970) in dosegli 106 milijonov din celotnega dohodka. Izvozili so 65% celotne proizvodnje, v glavnem v Sovjetsko zvezo, ZDA in ZR Nemčijo.

V podjetju pravijo, da se imajo za uspeh zahvaliti sodobni organizaciji dela, modernizaciji proizvodnih kapacitet in stalnem spremljanju zahtev svetovnega trga.

Tovarna zaposluje okrog 1100 delavcev. Zanimivo je, da gredo na kolektivni letni

dopust šele, ko izpolnijo letni plan proizvodnje. Tako so lani nastopili dopust 10. decembra vsi delavci razen strokovnjakov, ki so medtem pripravili plan za letošnje leto. Med dopustom so tudi opravili remont sedanjih in montažo novih strojev in opreme.

Za letošnje leto predvidevajo povečanje proizvodnje na 1.265.000 parov in celotnega dohodka na 117,7 milij. din.

Prav tako predvidevajo, da bodo v letu 1972 povečali povprečni osebni dohodek, ki je za leto 1971 znašal 1.060.— din na zaposlenega mesečno.

S. P.

Naš portret

Leto 1953 je bilo za naše podjetje kritično. Prodaja je stagnirala in začeli smo odpuščati delavce. Kako je prišlo do tega?

V letu 1951 je prenehala planska distribucija industrijskih proizvodov in je nastalo prosto tržišče. Vse slovenske tovarne so nekaj časa še prodajale svoje izdelke preko specializirane samostojne trgovske organizacije »Triglav«. To pa je kljub protestom ostalih proizvodnih podjetij, kmalu v celoti prevzel PEKO in jo pretvoril v svojo prodajno mrežo.

Od tedaj je bila prodaja naših izdelkov odvisna od dobre volje tistih podjetij, ki so imela lastne prodajalne in pa seveda od muhavosti tržišča.

Delavski svet ALPINE je v težki situaciji sklenil, da bomo ustanovili lastno prodajno mrežo in si tako zagotovili zanesljive kupce.

Tako je bila 1. decembra 1953 ustanovljena naša prva prodajalna v Sarajevu. Njej je že naslednje leto sledilo 13 novih naših prodajal, postopno pa smo jih odpirali še vsako leto nekaj. Danes jih imamo 51.

Prvi poslovodja naše prve prodajalne je bil KARLO KOMAC, ki je danes poslovodja naše prodajalne Zagreb II.

Tistih dni, ko smo odpirali prvo prodajalno, se rad spominja. Pravi, da je bila to prava senzacija za Sarajevo. Vse mesto je bilo preplavljeno z letaki, reklamo pa so objavljali tudi po mestnih zvočnikih. Prodajalno naj bi odprli po prazniku Republike. Med prazniki pa so v prodajalni organizirali razstavo obutve ALPINA. Zanimanje za to razstavo je bilo ogromno. Pri vходу je bila taka gneča, da

To je dalo povod sarajevskemu »Oslobodjenju«, da je dalo obširnemu poročilu o otvoritvi naše prodajalne hudomušen naslov: »Alpina pokopala pokop«. Razstava je med potrošniki izzvala veliko zanimanje in prodajalna je že prvi mesec dosegla uspeh, kakršnega ni nihče pričakoval. V tovarni so morali na hitro pripraviti nove pošiljke.

Kako pa se je pri tem počutil poslovodja Karlo Komac?

Bil je v precejšnjih škripcih. Res je bil že izkušen trgovec z visoko kvalifikacijo, vendar je bil izkušen v tekstilni trgovini. Priporočili so ga naši sarajevski poslovni prijatelji, ki so ga poznali kot uspešnega upravnika kmetijske zadruga na Ilidži pri Sarajevu.

Ceprav je imel že 48 let, mu ni bilo težko spremeniti stroko in si je prav kmalu pridobil potrebna znanja o obutvi. Se več: komaj se je njegova prodajalna nekoliko utekla, že je skupaj s Ferijem Seliharjem pripravil teren za odpiranje naših novih prodajal v drugih krajih in iskal primerne kadre za nove prodajalne. Koliko truda je vložil v to, za našo tovarno življenjsko vprašanje, pove že dejstvo, da je bil za zasluge pri širjenju prodajne mreže odlikovan ob 20-letnici podjetja z Redom dela s srebrnim vencem.

Sicer pa Karla Komca pozna tudi precej delavcev v tovarni, saj je bil že večkrat član delavskega sveta. Kogar povprašate o njem, vsakdo

bo povedal, da je to skromen in marljiv delavec.

V svojih 40 letih delovne dobe je premenjal le tri službe in jih tudi več ne misli, saj bo šel kmalu že v pokoj. Pravi, da nikoli ni premišljeval, da bi zapustil Alpino, pa čeprav bi mogoče drugod dobil boljše pogoje. Na naš kolektiv se je navezal in z njim delil dobro in slabo. Saj samo dobro ni nikjer. Kar je imel posebnih želja, pa so se mu pri Alpini izpolnile in on to zna ceniti.

Ceprav je rojen v Sarajevu, se je želel preseliti v Zagreb, kjer je hčerka študirala medicino. Dobil je mesto poslovodje v naši prodajalni Zagreb II in kredit za nakup stanovanja, v katerega se je vselil pred dvema leti. Nekaj let se je res moral stiskati kot sostanovalec, toda sedaj je to mimo.

Takšen je naš najstarejši poslovodja. Med svojimi kolegi še vedno velja za vzornega delavca. Njegova prodajalna je vedno urejena in poslovne knjige brezhibno vodene. Temu ustrezna je tudi postrežba in promet.

Ce vas pot nanese v Zagreb, pa ga bosta našli v prodajalni, četudi je delovni čas že zdavnaj potekel.

Stojan Pertovt

Upokojitve

MIRKO SELJAK se je rodil pred 61 leti na Dobračevi. V šolo je hodil v Zireh. Ne v tako, kot jo ima današnja mladina, ampak v dosti slabšo in pomanjkljivejšo. Po končani šolski obveznosti se je izučil za čevljarja pri Zajcu in delal tam približno deset let. Po letu 1935 je odšel, kot prenekateri Zirovci — v svet. Ustavil se je v Beogradu in tam delal do leta 1957.

»Po 22 letih« pravi Mirko, »sem se zarekel, da se bom vrnil v svoj domači kraj. Zelja se mi je izpolnila ob koncu leta 1957, ko sem prišel v Žiri in dobil zaposlitev v Alpini.

V prvem letu sem delal pri »cvikanju«, pri nastavitvi podplatov in lesenih peta. Čez leto dni pa sem obstal na kontroli, na kateri sem delal vse do danes.

Na vprašanje, kako se je počutil v podjetju, Mirko pravi: »Počutil sem se vseskozi dobro, saj mi je bila tovarna drugi dom. Tudi odnosi prej in sedaj so bili kar na visoki ravni, tako da je bilo v tovarni včasih prav prijetno delati.«

V spomin Stanetu Albrehtu

V prejšnjem mesecu, v decembru smo se morali za vedno posloviti od člana našega kolektiva tovariša STANETA ALBREHTA.

Po težki bolezni ga je smrt iztrgala iz naših vrst že v njegovem 43 letu. Mnogo prezgodaj!

Stanko je bil dolgoletni delavec Alpine. Tu se je zaposlil že ob koncu leta 1947 in je torej z našo tovarno živel in delal že vse od njenega začetka. Bil je kvalificiran čevljar in se je vedno trudil, da bi prejete naloge v redu opravil.

Večkrat je sicer imel težave z zdravjem, zlasti pa zadnje leto, vendar smo vsi upali, da se mu bo obrnilo na bolje in da bo ozdravel.

Upi se niso izpolnili in Staneta ni več med nami. Vemo, da je moral mnogo prerano oditi, da je bil mož v najlepših letih, ki bi še lahko živel in marsikaj napravil, saj je imel še veliko volje in želja.

Tovariša Staneta bomo ohranili v lepem spominu.

Kdaj se bodo ogreli (še enkrat)

Sekretariat tovarniškega aktiva ZK nas je opozoril na konstatacijo v prispevku Janka Poljanška, češ da se ne čudi zagrebškimi študentom, ki so posegli po zadnjem sredstvu, da bi pospešili ureditev deviznega režima.

Uredniški odbor ne deli tega mnenja pisca, temveč zastopa stališče, da se sistemska vprašanja nikakor ne morejo reševati s kričanjem ali

s stavkami. Sicer pa v primeru zagrebških demonstracij niti ni šlo za devizni režim, ampak je bila to le krinka za protirevolucionarno dejavnost nekaterih zagrebških krogov, kot se je to kmalu potem izkazalo.

Hkrati pa je Janko Poljanšek naprosil, naj objavimo naslednje pojasnilo:

»V prispevku, ki je bil objavljen v lanskem 12. številku vašega glasila pod naslovom »Kdaj se bomo ogreli« sem imel namen opravičiti zamudo pri izvajanju del, ki jo v Alpini pripisujejo Obrtnemu centru, čeprav je ni zakrivil ta, pač pa neurejeni devizni režim. Pri tem sem zapisal, da se ne čudim zagrebškimi študentom, ki so prav takrat, ko sem prispevek pisal objavili stavko, dokler ne bo uren devizni režim. S tem seveda nisem mislil, da je njihova stavka upravičena in še manj umestna, saj vsakdo ve, da se ureditev deviznega režima ne da doseči z izsiljevanjem, ampak je potrebno veliko študija in dogovarjanja. V tem času, ko sem sestavek pisal, pa tudi še ni bilo jasno, kakšno je pravo ozadje študentske stavke in poznejših neredov.

Tisti stavek se mi je zapisal v ogorčenosti zaradi nemoci, da bi opremo za Gorenjo vas dobili pravočasno, čeprav je bila z naše strani vse pravočasno naročeno in vnaprej plačano.

Zato ne bi želel, da bi si kdo omenjeni sestavek tolmačil tako, kot da podpiram razbijače jugoslovanske enotnosti in samoupravnega socializma.

Upamo, da so stvari sedaj jasne. Uredniški odbor

se takratni direktor ALPINE tovariš Peternel, ki je prišel na otvoritev, cel dve uri ni mogel prebiti v prodajalno.

V lokalno, ki smo ga dobili za prodajalno, je bilo dotlej pogrebno društvo »Pokop«.

Na podlagi 2. člena pravilnika o delovnih razmerjih ALPINE Žiri objavljamo sledeča

prosta delovna mesta

- obračun OD — v finančni službi (za nedoločen čas)
- pisarniški delavec II — v prodajni službi (nadmesečanje za določen čas od 1. 2. do 30. 9. 1972)
- kurjač — v tehnični službi (za nedoločen čas)

Na razpisana delovna mesta se lahko prijavijo kandidati, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- pod a) in b): nižja strokovna izobrazba z nekaj prakse ali začetnik,
- pod c): polkvalificiran kotlar, kovač, ključavničar, mehanik ali PK strugar z 18-mesečno prakso v kovinski stroki ali pri popravilu parnih kotlov pod nadzorstvom, delavec, ki ima triletno prakso v kovinski stroki ali pri popravilu parnih kotlov ali kurjenju parnih kotlov pod nadzorstvom.

Pismene prijave z obrazložitvijo strokovne izobrazbe in prakse sprejema kadrovska služba 8 dni po objavi.

Tovarna obutve ALPINA
Kadrovska služba

»Sedaj bom doma. Nisem se še odločil kaj bom počel. Brez dela prav gotovo ne bom mogel zdržati. Delal pa bom le toliko, da mi ne bo dolgčas — saj bom upokojenec.«

Tovarišu MIRKU SELJAKU želimo, da bi zaslužen pokojnino užival mnogo let.
Ernest Demšar

Novo leto

Spet leto preč bo. Jaj, gorje!
Izteka se nam del življenja,
zagrinja prah ga pozabljenja,
kot sneg zapada rast zemlje.

Nikar, no! Pijmo do medlenja —
v omami čar so še solze.

Ne mislimo na čas streznenja,
ubijmo v sebi moro dne.
Zavriskajmo si v Noč veselja,
da se ogreje še polje.

Dovolj je žalosti, trpljenja,
podajmo roke si, možje.

Ne menimo se za ime,
Bodimo bratje, Brez povelja
bodimo si samo še želja,
samo še duša in srce.

Kraljujmo, kralji! Cvet poštenja
in iskrenosti, se ve.

Sivina jutra, Trpkost, Zeja,
Svinec v glavi. Nič ne del!
Novo leto se pričinja.

Novi upi, Novo vse,
...Novo s starim se počenja...
Kaj bi tarnal, Smo ljudje.

Rešitev LITERARNE UGAN-
KE iz decembrske številke:
FRANCE BEVK — IZ ISKRE
POZAR

Med reševalci je bil izzreban
LAZAR JANEZ, ZIRI 49 —
Cestitamo!

Novice iz kadrovskega oddelka

V decembru nismo imeli večjih kadrovskih sprememb. V Zireh smo zaposlili Lidijo Vidic, z rednim delom pa je po uspešno zaključeni rehabilitaciji začela delati tudi Ida Peternelj. Delo je prenehala Mariji Primožič, Stanislavu Albrehtu in Mirku Seljaku. V Gorenji vasi je nastopil delo Miran Mazzini, odšla pa je Danica Krek.

Prodajna mreža je sprejela 3 nove delavke za novo preurejeno prodajalno v Splitu, z delom pa so prav tako prenehali 3 prodajalci.

Ob koncu leta smo imeli zaposlenih 1414 delavcev, od tega v Zireh 1035, v obratu v Gorenji vasi 182 in v prodajalnah 197. Poprečno je bilo v lanskem letu 1383 zaposlenih.

A. F.

MODA

Pletenine so že od nekdaj priljubljene pri starih in mladih, predvsem ker so tople in udobne. Že nekaj sezon jih lahko občudujemo na straneh modnih revij. Nikoli pa niso bile pletenine tako živahne in privlačne, kot prav letos. Moda je naravnost zaljubljena v pisane črte, široke ali ozke. Svoj povratek pa slavijo tudi norveški vzorci, ki so bili precej časa pozabljeni. Iz njih si lahko spletete kape, ki jih potegnite skoraj do obrvi, če hočete biti po modi. Prav tako bodo lahko lepi puloverji, jope, obleke. Brezrokavniki so se nekoliko spremenili. Nič več ni videti dolgih, spredaj zapetih. Moderni brezrokavniki so podobni moškim spodnjim majicam, nosijo jih dekleta in fantje, pisane ali enobarvne.

Zato dekleta, pletilke v roke! Dolgi zimski večeri bodo tako prijetneje potekali. Ob televiziji ali klepetu bodo pod vašimi prsti rasli izdelki, ki vam bodo prijetno popestrili zimsko garderobo.

Duša Mesec

Jože Peternelj:

Ubiti zvon

(3. nadaljevanje)

Andrej se je po vojni vrnil iz vojske. Doma so živeli in delali še vedno po starem. Nova dekla Justina je Andreju takoj dopadla v oči, pa tudi njej je bil Andrej všeč. Vendar se je Andrej v vojski že nalezel idej o združenem kmetijstvu, čeprav oče o tem noče nič slišati.

Kopal je in kopal. Potem pa je zemljo skidal iz jame na breg. Spet je zgrabil kramp in z velikimi zamahi udaril po kamenju, ki je bilo pomešano med zemljo. Bolje bi dejal, da je bila zemlja pomešana med kamenje in še to le pusta peščenka.

»Tu bo slabo raslo,« si je dejal Andrej sam zase, ter si z roko obrisal potno čelo. Nasmehnil se je in na glas dejal: »E, stari, stari, pa tvoji stari nauki, ki si jih po dedoval še od tistih, ki so videli coprnce na metlah jahati in na daljavo krave molsti.« Naslonil se je na kramp in modroval naprej: »Tu, v to kamnito jamo naj te zasadiš, tebe, nežno drevce, ki imaš tako bujno rast, da kar kipiš v nebo, da bi se razraslo na vse strani in obrodilo svoj sladki sad.

Tu, med kamenje, naj ti dam še steklenih drobcev, da te branijo nadležnežev. Zraven pa naj dodam še stare čevlje, da bodo po očetovemu mnenju odganjali zle duhove od tebe. Tu notri naj

zasadiš tvojo mladost. Ti založim nežne korenince s tem kamenjem. Potem pa te privežem z močno trto h kolu. Tvoja usoda bo tako zapečatenata. Ti pa delaj listje, da boš živel in živi, da boš rodilo sad. Tu naj te pustim, živel boš mladost brez mladosti, življenje brez pravega življenja. Zemlja ti ne bo nudila drugega kakor prostor. Le sonce in dež ti bosta enako dobra, kakor tistim, ki so zasajena v plodna tla in se lahko bohotno razraščajo.

Da, da. Živelo boš in živel dokler ne bo postala tvoja skorja stara in hrapava. Čas in trdo življenje te bosta upognila, kot je upognilo vse Andreje, ki so živeli na tem Andrejevšču. Postalo boš oguljen štor, ki je živel življenje brez življenja.

Tako je Andrej sanjaril in modroval, da ni opazil Justine, ki mu je šla naproti.

»Andrej, tu imaš malico,« je glasno dejala in postavila pred kup zemlje majhno košarico. V njej je prinesla lonček kislega mleka in kos domačega kruha.

Andrej se ni dal prositi, saj je imel že kar suho grlo. Odvrnil je kramp in sedel v breg. Iz košarice je vzela lonček, ga pritisnil na usta in hlastno izpil. Vzel je še kruh, ga prelomil in ugriznil. Bil je star in pust, toda dobrega, domačega okusa.

»Je to vse?« je začudeno vprašal.

»Kaj pa misliš, da boš sedaj doma jedel. Boga zahvali, da imamo vsaj kruh. Lansko leto se tega nismo imeli,« mu je dejala Justina nekoliko prezirljivo.

»Kako to? Ali je bila tako slaba letina?«

»O, slaba, slaba. Pa še tisto, kar smo pridelali, smo morali oddati v obvezno oddajo državi, da ste imeli vi kaj jesti pri vojaki. Na loškem smo za drag denar kupovali fižol, če smo ga sploh dobili, da smo imeli vsaj nekaj močne hrane pri težkem delu.«

»A, taka je bila ta reč. To danes prvič slišim. Pri vojakih so nam vedno pravili, da bo potrebno še precej časa in truda, da bomo prevzgojili nezavedne kmete, da bodo svoj pridelani višek oddajali državi, da bodo tudi delavci imeli kaj jesti.«

»Ja, ja, tako je bilo. Prehitro so pozabili, da so bili tudi sami nekoč kmetje in da bi brez nas ne mogli vojno vzdržati in ne zmagati. Danes pa te še slišijo ne, če jim na sestankih potožiš, da se ti godi krivica in da so preveliki davki. Med vojno pa so celo obljubljali, da bo po vojni brez davkov.«

»Kako pa misliš Justina, da bi oblast shajala brez davkov?« je posegel v besedo Andrej. »Pravzaprav, zakaj se ti zanimaš za davke, saj ti jih ni treba plačevati?«

»Samo dekla sem, seveda samo dekla. Saj vendar ne misliš, da živim le od tistih nekaj stotakov, ki mi jih daje na mesec tvoj stari. Menda vidiš, da vsi živimo od tistega, kar pridelamo. Jemo tisto, kar nam zraste in ostane doma.«

»Eh, pustiva te davke. Naj se z njim ubada kdo drug,« je ugovarjal Andrej, da bi sebe spravil iz zadrege. Poskušal je pogovor obrniti v drugo smer.

Justina je sedla v breg in naskrivaj pogledovala Andreja, kako počasi je in čaka, da spet kaj reče.

»Veš Justina, za naju bi bilo bolj pametno, da govoriš o lepših stvareh.«

»O kakšnih stvareh misliš, Andrej?« ga je vprašala in ga že bolj ljubeznivo pogledala.

»Mislim, o najini mladosti in, saj veš, o ljubezni.«

»Eh Andrej, kje je že moja mladost. Mojo najlepšo mladost je vzela vojna.«

»No, no, tako stara žena pa še vendar nisi.«

»To zimo sem jih bila petindvajset in kar čas bi že bil, da bi se spravila nekam v kraj,« je skušala Andreja.

»Zate, Andrej ni skrbi. Oče ti bo dal kmetijo, potem pa se še dobro oženiš in skrbi bodo pri kraju.«

»Da, da, seveda. Zenskam je to glavna skrb. Samo, Ju-

stina, pri tvojih letih ti za to še ni treba skrbeti. To še niso nobena leta,« se ji je poskušal prikupiti. »Saj si le malo starejša od mene. Jaz pa vidim še celo življenje pred seboj.«

»Eh, Andrej, dejala sem, da je tebi lahko. Če bi bil v moji koži, bi drugače mislil.«

»O drugače, drugače,« je dejal Andrej. »Že danes bi šel od tod, če bi bil v tvoji koži, tako pa ne morem. Ti nimaš grunta, lahko greš v tovarno.«

»Ne, Andrej rojena sem za naš svet in tu bom ostala. Ne grem med gospodo. Rada bi ostala doma, še posebno mi ugaja tu v Poljanski dolini. Tu je boljša zemlja, kakor pri nas na Tolminskem.«

»Saj res,« se je pošalil Andrej. »Tu pod Blegošem je boljše zemlja. Če je srednje velika kmetija in jih vsaj pet dobro prime za delo in gara od teme do teme, pa če je še letina dobra, res ni skrbi, da bi bili lačni.«

»Saj to je dovolj. Kaj pa še hočeš več?« je začudeno dejala Justina.

»O, še marsikaj. Je mar tudi tebi dovolj, da garaš od teme do teme, potem pa nimaš drugega, kakor da se do sitega naješ,« jo je mučil Andrej še naprej.

Za hip jo je zmedel. Ni mu odgovorila. Zdel se ji je nerazumljiv, čeprav je slutila, da ima nekaj za bregom. Njegovo govorjenje se ji je zdelo že pravo zabavljanje čez kmetije in kmečko delo.

(Dalje prihodnjic)

Problemi krajevnih skupnosti Žiri

NEKOLIKO HUDOMUSNO VPRASANJE...

Koliko reki bi morali prispevati za saniranje večjih in manjših jezer, ki na novovavški cesti postajajo vedno bolj onesnaženi od nafte? To je nevarno, da okužimo žabe. Radi bodo prispevali vsi, ki jim blato obmetava hiše, saj je gradbeni material drag.

IN BOLJ RESENE ODGOVOR KRAJEVNE SKUPNOSTI:

Krajevna skupnost ima v oskrbi približno 26 km nekategoriziranih cest in pota (občinskih). Med temi je tudi cesta Stara vas—Podlesce, ki je prometno močno obremenjena, predvsem zaradi redne lokalne avtobusne proge in zaradi tovornega prometa delovnih organizacij. V smislu občinskega odloka o vzdrževanju, uporabi in upravljanju občinskih nekategoriziranih cest, bi morale vse delovne organizacije — koristniki sofinancirati vzdrževanje. Zal pa se le-te tega otepajo z motivacijo, da je to cesta, ki spada v značaj cest IV. kategorije in jo je dolžna oskrbovati in vzdrževati občina. Nujno bo v bodoče doseči prekategorizacijo te ceste, sicer je ne bo mogoče vzdrževati niti toliko kot doslej, ko je vzdrževanje te ceste šlo v škodo drugih cest in pota v kraju.

Glede na cestni promet, ki je že večji od ceste Žiri—Rovte, bo treba cesto Žiri—Podlesce po etapah asfaltirati. Za prvo etapo, to je od bencinske črpalke v Stari vasi do Gantarja v Novi Vasi in od Karlovca (križpot) do Kreka v Novi vasi je že izdelan predračun, ki znaša 690.000,00 din. Z dobro voljo občanov za uvedbo samoprispevka, prispevka občine, delovnih organizacij in sklada prispevka za uporabo mestnega zemljišča KS Žiri, bi bilo moč realizirati predračun. V primeru, da se pogoji za vzdrževanje ali obnovo ne bodo izboljšali, bo nujno znižati dovoljeno obremenitev te ceste. To bo seveda v škodo tovrstnemu in avtobusnemu prometu.

TUDI VODOVOD

Letošnje izredno sušno obdobje nas je opomnilo, da moramo čim prej poiskati novo vodovodno zajetje. Mislili smo že na Urbanovo jamo v Osojnici, vendar smo ugotovili, da zajetje ne bi imelo zadostnih kapacitet. Zajetje potočne vode starega vodovoda v Rakulku pa je neprimerno in od sanitarne iršpekcije prepovedano. To je bil tudi razlog, da med vodovodno krizo ni bilo na razpolago dovolj vode niti za koristnike v nižinskih predelih. Redne bakteriološke preiskave vode javnega vodovoda v Žirih, tako tudi na zajetju samem so pokazale, da je voda oporečna in da jo je treba klorirati. Menimo, da bo nujno sanirati obstoječe in

izgraditi dodatno vodovodno zajetje. Prav tako bo treba vgraditi vodomere pri odjemalcih. S tem bi dosegli varčevanje z vodo po eni strani, po drugi strani pa bi koristnik plačal le porabljeno vodo.

KAJ PA MESTNI PRISPEVEK?

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča se pobira na ožjem zazidalnem področju in se zbira pri občini ra poseben sklad. Računamo, da bo ob koncu tega leta na tem skladu ca. 120.000,00 din. Po prvotnem programu naj bi ta sredstva uporabili za ureditev kanalizacije in asfaltiranje ceste. Med letom pa je bilo treba program dopolniti s tem, da bi del sredstev (približno 35.000,00 din) uporabili za ureditev prostora pred združnim domom in za razširitev obstoječe javne razsvetljave v Novi vasi in na Dobračevi.

Predračunska vrednost ureditve prostora pred združnim domom je sicer znašala 120.000,00 din. Financirala naj bi jo dolno tudi občina in po določenem ključu vse delovne organizacije v kraju. Naknadno pa smo odkupili in uredili zemljišče za parkiranje osebnih avtomobilov in so se stroški ureditve povečali. Dela na tem prostoru še niso povsem končana. Marjka še ploščad, označba parkirnih prostorov za osebne avtomobile na asfaltni ploščadi ter namestitev posod za rože.

Za republiško cesto III. reda, ki vodi skozi Žiri, je stroške asfaltiranja nosila občina in republiški cestni sklad. Krajevna skupnost pa bo morala urediti asfaltiranje priključke nekaterih pomembnejših pota.

NACRTI, CE BO DENAR

Vse omenjene dejavnosti Krajevne skupnosti pa so za sedaj še pretežno vzdrževalnega značaja. Zavedamo pa se, da bomo v dohodnem času morali pristopiti k gradnji glavnega voda kanalizacije in asfaltiranja nekaterih uličnih pota. Stroške bomo morali kriti sami, kako zbrati sredstva, pa je stvar odločitve občanov.

Da bo šel kraj z razvojem časa naprej, bo treba tudi razmisliti, kje naj bo locirana nova trgovska stavba. Kdo bo investitor te stavbe, bo razvidno šele po natečaju. Možna bo mogoče tudi kooperacija. Kaj več o tem je preuranjeno reči, pač pa bo Krajevna skupnost pristopila k delu takoj naslednje leto.

Vse povedane in še druge potrebe pa bomo lahko in hitreje zadovoljili, če bodo občani skupaj s političnimi in delovnimi organizacijami ter z občinsko skupščino zavzeto in požrtvovalno pripravljeni sodelovati.

(V imenu Krajevne skupnosti Žiri je odgovorjal tajnik sveta Krajevne skupnosti Karel Kavčič.

ŠPORT

Smučišča na Goropekah so privlačna tudi v letošnji blagi zimi. Vlečnica je polno zaposlena.

Smučarji

Delovni program SK ALPINA Žiri je za tekočo sezono precej obširen. Organizirali bomo republiško prvenstvo v skokih za člane, ki bo 30. 1. 1972. Teden kasneje pa bo na pobudo Občine Skofja Loka državno prvenstvo na 25-metrski skakalnici v Novi vasi. O problemih in delu ob pripravah takih tekmovanj ni potrebno posebej pisati, ker je poznano že vsakemu Žirovcu.

Košarkarji

Odkar se je pričelo tekmovanje v I. zvezni košarkarski ligi, smo prek televizije lahko ocenili vrednost posameznih ekip. Trenutno je največ pokazala Lokomotiva iz Zagreba, ki ima tudi največ možnosti za osvojitve naslova jesenskega prvaka. Prognozirati, kdo bo končni prvak in kdo bo izpadel pa je zaenkrat še nemogoče, ker so vse ekipe izredno izenačene in ni prav nič presenetljivo, če zadnji na lestvici preмага prvega. Razplet tekmovanja v I. ligi z zanimanjem spremljajo tudi košarkarji Kladivarja, kajti v primeru, da se bo zvezna liga res povečala za dva člana, kot je bilo napovedano, imajo vse možnosti, da ostanejo v II. slovenski ligi — zahod še eno leto. Zato trenirajo po trikrat na teden.

Ekipa košarkarjev Alpine

Naši skakalci redno trenirajo in se udeležujejo tekmovanj, kjer dosegajo zelo dobre rezultate. V nedeljo, 26. 12. so skakali v Logatcu pionirji, mladinci in člani. Naši tekmovalci so dosegli naslednje rezultate, mlajši pionirji: Bogdan Podobnik, drugo mesto, starejši pionirji: Anton Burjak, drugo mesto, Drago Zakelj, četrto mesto, pri mladincih: Janez Poljanšek, tretje mesto. Člani alpske sekcije so pomlajeni, pri rednem treningu jih vodi Alojz Burinik in Franc Jesenko. Trenirajo na Goropekah, kjer imajo na razpolago vlečnico. Alpinci so imeli že prvo preizkušnjo preteklo nedeljo na Crnem vrhu nad Jesenicami. Udeležilo se ga je 12 naših tekmovalcev. Tekmovali so za kategorizacijo, zato je bila udeležba številčno in kvalitativno zelo močna.

Torej sezona se je pričela, naši tekmovalci in vodje se jih bodo udeleževali kolikor bodo dopuščale finančne možnosti.

Marijan BOGATAJ

Ekipe bo letos precej močnejša kot lansko leto, saj je precej mladih igralcev izredno napredovalo. Poleg tega se je tudi višina v klubu nekoliko popravila, saj so sedaj kar 4 igralci visoki 1,90 m ali več. Veliko pomeni tudi to, da so h Kladivarju pristopili 3 igralci Kroja iz Skofje Loke, kar bo vsekakor veliko pojačanje. Kako se bodo pripravljali za tekmovanje pa se bo pokazalo v mesecu aprilu, ko bo otvoritev novega igrišča pri TVD Partizan. Takrat nameravajo organizirati turnir, na katerem bi sodelovalo 6 ekip.

Judoisti

Jesenski del tekmovanja v II. slovenski judo ligi — zahod je končan. Po daljšem času so s tekmovanjem po-

novno pričeli judoisti Alpine, ki so se po več kot enoletnem premoru zopet zbrali in pričeli resno trenirati. To so pokazali tudi rezultati, ki so jih dosegli v tekmovanju. Po prvem delu prvenstva so na prvem mestu, in kar je še več vredno, so edina ekipa v ligi brez poraza s samo dvema neodločnima borbama.

Upajmo, da bodo tudi v spomladanskem delu tekmovanja tako uspešni ter ohranili prvo mesto in si s tem priborili pravico tekmovanja v I. slovenski judo ligi.

Ob tem uspehu pa je treba omeniti še izredno uspešen nastop judoistov na že tradicionalnem tekmovanju »Nagaoka«, ki je bilo v Ljubljani. Ob udeležbi preko 200 tekmovalcev iz vse države ter iz Italije in Avstrije je v kategoriji do 70 kg zmagal član Judo kluba Alpina, Milan Jereb, ki je moral v neposrednih dvobojih premagati 5 tekmovalcev.

Miha GOVEKAR

VLADIMIR PIVK, ALFONZ ZAJEC, ANTON ZAKELJ, ERNEST DEMŠAR, MILAN MOČNIK, STANE KOSMAC, STOJAN PERTOVT, odgovorni urednik, MAJDA JESENKO, glavni urednik. Izhaja mesečno. Naklada 1400 izvodov. Žiri dne 15. 1. 1972. Tisk Gorenjski tisk Kranj